

2016. május 8. – Vasárnap, Urunk mennybemenetele

Feltámadása után Jézus utoljára jelent meg az apostoloknak, és így búcsúzott el tőlük:

„Meg van írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell, és harmadnapon fel kell támadnia a halálból. Az ő nevében Jeruzsálemtől kezdve minden népnek megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni. Ti vagytok ezeknek tanúi. Én meg elküldöm nektek Atyám megígért ajándékát. Maradjatok a városban, míg erő nem tölt el benneteket a magasságból.”

Ezután kivezette őket Betánia közelébe, és kezét fölemelve megáldotta őket. Áldás közben eltávozott tőlük, és fölemelkedett az égbe. Ők leborulva imádták. Aztán nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe. Állandóan ott voltak a templomban, dicsérték és magasztalták Istent.

Lk 24,46-53

Az örök élet az, hogy megismerjük az egyedül igaz Istent, és akit ő küldött, Jézus Krisztust. Az ember bekapcsolódhat az Atya, a Fiú és a Szentlélek önátadó, önmagát föltáró és elajándékozó szeretetébe.

Jézus azért választotta ki a tanítványokat, hogy nekik jelentse ki önmaga mélységeit. Amikor ezt teszi, akkor elajándékozta önmagát. Csak úgy tudunk megismerni egy személyt, ha ő elmondja azt, ami benne van. Jézus mindent megtett azért, hogy úgy ismerjék őt, amint van. Mégis, amikor a mennybe, az ismeretlenbe emelkedik, felhő takarja el őt. Vajon azért, mert már mindent megismertek belőle? Majd eljön a Szentlélek, és mindent eszükbe juttat, amit Jézus mondott, és ők, mint a mozaikdarabokat, összerakják azokat, hogy egy igaz Isten képet tudjanak szolgáltatni a világnak.

Volt egy ember, aki soha nem találkozott Jézussal úgy, mint az apostolok, az Úr mégis kinyilatkoztatta neki önmagát. Ez annyira élő volt, hogy maguk az apostolok, akik együtt éltek Krisztussal, azt mondták: minden, amit Pál mond, igaz, és magukévá tették tanítását. Pál honnan ismerte Jézust? Kinyilatkoztatásokból? Mit jelent ez? Jézus a mennybe emelkedett. Pálnak is a mennybe kellett emelkednie? Vagy csak arról van szó, hogy Jézus – aki a mennybe emelkedett – az Atyával és a Lélekkel eljön, és lakást vesz bennünk? Ha így van, akkor a menny itt van bennünk. Ha engedjük, és mindent megteszünk azért, hogy Krisztus megszólalhasson az életünkben, akkor ő föltárja nekünk önmagát. A mennybe emelkedése ily módon lehetőséget teremt arra, hogy mindannyian mélyebben megismerjük őt, hogy mindegyikünknek a rejtekében, a szívében kinyilatkoztassa önmagát.

János első levelében van egy döbbenetes szöveg: „Isten *magja* van bennünk”. Azaz, belőle születünk, és ezért nem tudunk bűnt elkövetni. Az ember itt persze megáll, és azt mondja: jó-jó, de hát mindannyian bűnösök vagyunk. Azt kell megértenünk, hogy ahol Isten *magja* van bennünk, ahol maga

az Isten él bennünk, ott nem tudunk bűnt elkövetni. Ott nem. Ott csak az igazat tudjuk megismerni, kimondani, meglátni és bevallani. Amikor az ember betér oda, ahol az Isten magja, vagyis maga az Isten lakik benne, ott megadja magát. Ez ugyanis a menny. A mennyben pedig nem tudsz bűnt elkövetni. Ott beismered a bűnödet. Ahhoz, hogy megismerjük Krisztust, nem elég a Szentírást olvasgatni, leginkább arra van szükség, hogy fölemelve a szívünket betérjünk a mennybe, oda, ahol ő lakozik, ahol sátrat vert bennünk.

Mit is jelent ez a hétköznapiakban? Amikor Nézsán voltam plébános, azt mesélték nekem az öregek, hogy annak idején a falu határában tizenöt-húsz forrás is volt. Ma már egy sincs. Jöttek a hatalmas gépek, és az óriás tömegükkel összepréselték és tönkretették azokat a kis ereket, amikben a víz fölszínre tudott törni. Ma már csak fölülről jöhet az eső. Ugyanez igaz ránk is. Ahol megtörik, megreped az ember lelke, onnan egy kicsi forrásként fakad föl az istenismeret. Amikor pedig megismered Istent, önmagadat ismered meg, és fordítva, ha mélyebben megismered önmagadat, Isten közelébe férközöl. Nagyon sok kis forrásból, számtalan, apró fölbuzdulásból ismeri meg az ember önmagát, nem pedig egyből. Ezért nekünk a határokat, a saját életünk határait nem szabad ledöngölnünk, vagyis olyan dolgokat – botrányokat, bűnöket – cselekedni, amik tönkreteszik a bensőnk finom hálózatát. Amikor ugyanis megszűnik valahol egy ér, ahol már nincs forrás, ahonnan már nem tör elő önmagad és Isten ismerete, ahonnan már nem tudod föltárni önmagadat, saját mélységeidet, ott valami nagyon sajnálatos dolog történt.

Nézzétek meg a házasságot, ami lényegében két „megtört” szívnek az egyesülése. Ez a két szív arra hivatott, hogy egymást segítse abban, hogy föl tudják tárni önmagukat, és ezzel együtt a másikat. Ez az együttműködés egyre mélyebben megismerteti velük Istent – magát a szeretetet.

Nagyon nehéz bármit is mondani az olyan családoknak, az olyan házasságban élőknek, akik már nem figyelnek egymásra. Az ember nem tudja, mit kezdjen velük. Ilyenkor csak egy tanácsot lehet adni. Értsétek meg, csak a ti szívetekben, lelketekben, testetekben történhet meg az, ami sehol máshol: ha szeretitek egymást, akkor nem tudtok bűnt elkövetni. Azért lett egy a szívetek, hogy ne bűnt, hanem Isten ismeretét, azaz szeretetet ajándékozzatok a világnak. Az Istennek tetsző házasságokban valósággá lesz az, hogy nem tudnak bűnt elkövetni. Ez az a fundamentum, amihez mindent odaköthettek. Bármit fölálldozhattok, az életeteket is, csak ezt nem. A házasságban élő csak a hitvesével lehet a mennyben. De minden alkalommal fölemelitek magatokat oda – a mennybe –, amikor együtt akarjátok megismerni önmagatokat, és a bennetek élő Istent is.

Drága házastársak, gondoljátok meg, régen mi mindenből elő tudott jönni egy beszélgetés. Megfogtátok egymás kezét, és csak szótlanul gyönyörködtetek a legapróbb részletekben. Ha ez már nem történik meg, ha igényed sincs rá, akkor azonnal térj be a bensődbe, oda, ahol nem tudsz bűnt elkövetni – a lelkiismeret szentélyébe –, és kezd el vizsgálni magadat. Mi történt, mit tettél

életed határaiban, hogy a forrásaid elapadtak? Nincs már miből előhozni a szeretetet, az örömet, az együttérzést, az irgalmat, a megbocsátást? Térj vissza a „mennybe”, szíved rejtekébe.

Mennybemenetel ünnepén meg vagyunk hívva ide, a legmélyebbe, ahol Isten magja van bennünk, ahol maga Isten él bennünk. Azért hív minket, hogy megismerjük őt, és ezáltal meg tudjon ajándékozni minket igaz önmagunkkal.
Amen.